

## Лисица и костенурка.

(Приказка),

### I.

Въ една кичеста гора живѣла кума лиса. Около нейното жилище имало много животни. Тѣ избѣгвали отъ лисицата, защото се боели да не ги измами нѣщо. Лисицата си изкопала една дупка да се крие отъ неприятели. За храна излизала само нощѣ. Голѣми пакости правѣла изъ околнитѣ села, затова селянитѣ почнали да я дирятъ, но тя всекога се скривала въ дупката си.

Прѣдъ вратата на скривалището си лисицата била изхвърлила една купчина прѣстѣ. Една голѣма костенурка, като обикаляла наоколо, намѣрила прѣстѣта и много се зарадвала. Тя често се заравяла въ нея, дѣто прѣкарвала по цѣль день.

Завистливата лисица много се ядосвала, като гледала костенурката да лежи въ прѣстѣта прѣдъ жилището ѝ. Тя често си думала: „Скжпо ще ми платишъ за това неканена гостенко!“

Костенурката стояла спокойно и никому зло не мислила.

### II.

Единъ день лисицата излѣзла да се поразходи изъ гората и да си поиграе на припѣкъ.

Като минавала покрай костенурката казала ѝ: „Драга съсѣдке, поизлѣзъ да се разходимъ: гледай, какъвъ хубавъ припѣкъ има навънъ!“

„Благодаря, кумице, рекла костенурката, азъ съмъ стара и не ми се ходи.“